

Entrevista a Maite Sarrate, presidenta de la Junta de Personal Funcionari en els darrers dos anys i mig, i número 3 de la llista de CCOO a les eleccions de 2021-2022.

Maite, m'agradaria que ens diguessis, amb poques paraules, com valors la feina feta per la vostra candidatura en l'anterior etapa.

Teníem un l·listat d'objectius que ens vàrem comprometre a treballar el 2017, quan encara hi havia l'anterior gerent, i a hores d'ara estan pràcticament tots tancats.

Queda pendent d'acabar de lligar les secretaries dels Departaments i s'ha tancat en fals la promoció dels nivells 19 de Biblioteques per problemes greus de pressupost.

El primer s'està negociant ara, i el segon s'haurà de deixar com a primer punt a obrir quan s'acabi aquest període de 3 anys de retallades severes.

A banda, hi ha 3 negociacions compartides amb la Junta de PAS-L, que s'han treballat abastament i de les quals s'han presentat propostes concretes i consensuades per tots els sindicats a la Gerència (modificacions i actualitzacions de diferents reglaments i normatives com ara el teletreball, formació i "horaris") i, tot i haver insistit moltes vegades a la Gerència i sobretot a la Vicegerència, sobre la necessitat de desencallar-los, malauradament no hem rebut cap document per iniciar les corresponents negociacions.

La valoració és força positiva tot i el que no s'ha pogut aconseguir.

Creus que hi ha un estil que diferencia CCOO de la forma de fer d'altres sindicats?

Es difícil contestar a aquesta pregunta. Tot i que CCOO és un sindicat de classe i, per tant, defensa amb especial cura tots els treballadors més desafavorits, en realitat una llista la fan les persones.

Crec que l'aposta que nosaltres vàrem fer era, aconseguir anar a una amb la resta de candidatures. I això, sempre depèn molt de les persones més que de les sigles. Hem apostat pel treball en equip, pel consens, pel respecte a totes les opinions i sobretot convèncer, mai imposar res a base de majories si es pot evitar. És clar, tot això només s'aconsegueix si els altres estan disposats a entrar-hi. I en això hem tingut molta sort en aquesta passada legislatura. S'ha treballat moltíssim, s'ha discutit i analitzat a fons cada tema i s'ha buscat sempre la millor estratègia per costosa que fos. I he de dir, que ens hem trobat que els companys de les altres candidatures han estat excepcionals.

Ens acusen que a la Junta s'hi posa la gent que vol aconseguir millores personals. He tingut la sort de compartir aquests anys la tasca amb persones molt íntegres i molt generoses. I potser ja seria hora que aquesta visió s'anés ajustant a la realitat...

Heu patit molts canvis de titulars en aquests 4 anys. Això com ha repercutit en la valoració de la tasca feta?

Sí, realment ha estat una legislatura molt accidentada la nostra. Al cap d'un any i mig, se'n van en JM. Romero i la Sandra Castro a l'Ajuntament, i l'Olga Raich fa un pas al costat per qüestions de canvis importants en la feina. Els companys que venen per darrere, també amb canvis laborals no poden estar al 100%, però donen el pas endavant.

Va ser un moment molt difícil i la primera reacció va ser oferir a la següent candidatura que assumís la presidència, perquè malgrat tenir 4 representants de 9, no veiem clar poder fer bé la nostra tasca. La resposta va ser d'una generositat increïble, ens van oferir tutelar-nos estretament per a què poguéssim situar-nos i continuar nosaltres passant al davant. Et puc dir que he fet de presidenta amb l'ajut i l'estreta col·laboració de la vicepresidenta, amb la qual fins a dia d'avui parlo diàriament. Ha estat, certament, una responsabilitat compartida.

Et confesso que els 9 membres de la Junta hem deixat els càrrecs i els egos de banda per sumar, i centrar-nos en els objectius compartits. És així com CCOO ha pogut gestionar una crisi com la que ens vàrem trobar. Em sento molt agraïda a tots els companys i sobretot a la Blanca Guilera. La tasca feta ha estat de l'equip, no pas meva ni de CCOO.

Una crítica que ha corregut molt pels passadissos és la falta de transparència que ha tingut aquest equip. Heu fet poques comunicacions en comparació amb els altres

Comitès i Junta de PDI. Què tens a dir al respecte?

Efectivament, ens ho han dit molt.

Mira, jo no estic gens d'acord amb la manca de transparència. En els pocs comunicats sí. Aquests darrers dos anys, la tasca negociadora per part de la Junta ha estat brutal. Les negociacions, sobretot han estat amb la Vicegerència. Alguns cops diverses vegades per setmana. Per telèfon, pels passadissos, tots, en petites comissions. Hem preparat les reunions per Setmana Santa, a l'estiu, per Nadal. Hi ha hagut moments molt esgotadors. I, en general, el resultat ha estat molt, molt positiu. Vull dir, que s'ha fluït molt, que s'han aconseguit un percentatge altíssim de tot el que hem anat demanant. Altíssim. S'ha creat una gran sinergia.

no estic gens d'acord amb la manca de transparència

I, enmig de tot això, pot resultar contraproduent dir gran cosa per escrit. O bé perquè encara no s'ha signat un acord, o bé perquè quan ja s'ha tancat un tema n'estem parlant un altre i cal que no es trenqui l'ambient i la dinàmica de confiança mútua.

Llavors, si parlem de transparència, et puc dir que jo he contestat en dos anys i mig no desenes, no, centenars de trucades de tothom que ha tingut un dubte, que no ha vist clar què s'estava coent, que ha sentit pels passadissos comentaris, que ha tingut por o neguit per les diverses negociacions en marxa...

He explicat abastament el que se m'ha preguntat fins a assegurar-me que la companya que truca ha entès bé o s'ha quedat més tranquil·la.

Hem convocat diverses reunions per als interins on ho hem contestat tot. Fins i tot hem fet correus a llistes d'agrupacions de treballadors per explicar a tot un col·lectiu el que ha fet falta. Hem visitat els companys d'Igualada per assegurar-nos que ens coneguessin i no dubtessin a trucar-nos pel que convingués a partir de posar-nos cara.

I, evidentment, no només m'han trucat a mi. La resta de la Junta també ha fet aquesta tasca. Transparència tota, però poc per escrit. És una simple estratègia de negociació que ens ha donat molt bon resultat.

Hem fet pocs comunicats. És veritat. Mira, cada cop que la Gerència feia un comunicat deixava clar que ho havia negociat amb la Junta. Què cal afegir si hem anat a una, i les negociacions han estat força positives per nosaltres? Doncs res a afegir al que la Gerència ja ha anat comunicant.

Sí, sembla que ells s'anoten els assoliments. I què? A nosaltres el que ens ha interessat és aconseguir els objectius, no penjar-nos medalletes. I escoltar i respondre a tothom que se'ns ha adreçat.

Només hem fet comunicats quan hi ha hagut desacord o havíem d'afegir alguna cosa.

Hi ha hagut canvis en l'estratègia amb el canvi de gerent? Com us ha afectat?

Bé, evidentment el canvi en el gerent ens ha obligat a replantejar-nos les estratègies, els llenguatges, els ritmes...

L'anterior gerent, el Josep Mª Sentís, coneixia fil per randa a tot el personal i els llocs de treball del col·lectiu, interins nous inclosos. De sobte

arriba un professor, amb mirada de professor i que coneix molt poqueta gent del PAS i de les diferents feines. És un canvi radical.

La nostra opció va ser adaptar-nos a la realitat, i fins que el nou gerent no se situés, encarar-nos a parlar amb la Mariona Capdevila. Això, ens ha permès no haver d'esperar i anar avançant. I el resultat ha estat molt positiu. Amb tot el tema pandèmic, hem hagut de comunicar-nos d'urgència molts cops amb el gerent per prendre decisions ràpides i consensuades setmanalment. I ens hem hagut d'adaptar al seu ritme d'immediatesa i molts cops reunions telefòniques.

El tarannà i la manera de fer dels dos gerents és diferent i no crec que sigui massa positiu mirar massa enrere. Cal fer camí i anar evolucionant i adaptant-nos junts a la realitat.

També s'ha vist algunes diferències entre el Comitè i la Junta. I CCOO hi és present en ambdós. Us ha creat algun conflicte com a sindicat aquest fet?

Conflicte? En absolut.

La realitat dels laborals i dels funcionaris és diferent. I en alguns casos fins i tot molt diferent. Jo sempre parteixo de la base que és bo unir forces i entendre'ns perquè unir-nos ens fa forts. Però, és cert que en alguns temes tenim visions no coincidents. En d'altres anem completament a una.

Les estratègies de negociació del Comitè i de la Junta també són diferents. Tot això per a mi no ha de crear cap conflicte. Podem debatre, discutir i canviar impressions, però sempre cal respectar que cada un fa el que creu millor per defensar els interessos del seu col·lectiu.

No m'agrada gens manifestar cap retret al qual facin els altres Comitès i Juntes de la UdL. Puc

discutir amb ells el que calgui, però públicament crec que no hem d'interferir amb les accions i decisions de cada un.

A dins del sindicat, penso que hi ha diferents sensibilitats i òptiques, però jo no hi veig cap conflicte. De fet, sempre m'he sentit recolzada pels laborals quan els he demanat suport.

Quina valoració en fas d'aquests quatre anys?

D'una banda, ha estat molt intens. Molt més del que m'esperava. Conciliar el lloc de treball amb la Junta no ha estat gens fàcil. I m'ha fet patir molt veure que això ha afectat a la meva companya de feina contínuament. La bona voluntat per part seva, al final ha estat la que ha fet possible que jo pogués fer la meva tasca.

A nivell personal, crec que ha estat una molt bona oportunitat de creixement. No tenia gens de ganes de passar al davant i tampoc em veia capaç de fer una bona feina.

Amb el temps he aconseguit sentir-me més tranquil·la i aprendre molt sobre la UdL, les persones i les meves capacitats. Ara, ho valoro positivament. Crec que tothom hauria de passar per tasques com aquestes que permeten canviar l'òptica i eixamplar la mirada sobre com són les coses. Tothom s'enriquiria i la UdL també.

I pel que fa a la feina feta?

A banda d'haver acomplert el que ens havíem proposat, han anat sorgint molts temes que hem anat encarant.

Crec que la nostra insistència ha ajudat a canviar una mica algunes sinergies que potser calia

revisar. Hem incidit molt a seguir les borses d'interins perquè hi havia moltes queixes i ara les coses es fan millor, seguint el reglament o consensuant amb la Junta qualsevol excepció. Hem revisat contínuament els complements que tant interins i funcionaris poden cobrar per ocupar places superiors o en adscripció provisional. Pensem que s'havia de millorar la transparència i els criteris. Aquí s'han fet molts passos. A la Biblioteca també s'ha aconseguit algunes millores de cara a explicar i seguir criteris similars i transparents en la cobertura de places.

Als concursos també notem millores pel que fa a criteris i transparència.

Amb la Vicegerència s'ha fet molta feina en aquest sentit. Nosaltres ens hem fet molt pesades en demanar explicacions i la Vicegerència s'ha anat oferint-les i canviant les coses, perquè també ha apostat per fer tot més

transparent i coherent.

Queden coses per millorar, és clar. Cada Junta aporta el seu esforç i amb el temps s'aconsegueixen grans canvis.

Una de les coses que valoro més és l'empatia que s'ha anat creant amb les diferents situacions especialment complicades per buscar-hi solucions pensant en la persona més que en el lloc de treball. En aquest darrer any s'han concedit molts canvis de lloc de treball en adscripció provisional que han ajudat a reconduir situacions complicades. Hi ha encara molt per

fer, evidentment, però la direcció en què es transita em sembla correcta.

I per últim, voldria manifestar que ens hem sentit escoltats com a col·lectiu en cada un dels problemes que han afectat al PAS-F. I això, penso que és molt bo. Això assenta les bases a poder avançant en un futur per millorar qualsevol tema. A diferència d'altres universitats, a la UdL es negocia pràcticament total que afecta al PAS-F. I això, és bo per a tot.

I per últim, quina ha estat la importància que ha tingut la relació amb altres universitats de cara als temes que ens interessin a nosaltres?

Veuràs, és molt important saber que els gerents es reuneixen assíduament per parlar no només de pressupostos i finançament, sinó també per unificar postures sobre horaris, quotes de teletreball, promoció del personal, etc.

Les vicegerències també tenen el seu espai continuat de reunions.

Si les seccions sindicals de CCOO no tinguessin les nostres coordinacions, a l'hora de plantejar un tema, ens faltaria la perspectiva del què i fins a on podem aconseguir. La sort és que estem presents en totes les Juntes de les Universitats Catalanes i tenim representants en totes les Comissions de les Meses Negociadores de Catalunya.

Els treballadors sempre volem aconseguir el màxim, però de vegades anem venuts perquè ens falta perspectiva i dades per saber si ens quedem curts o ens passem.

També ens ajuda a saber la postura de les Universitats petites en comparació amb les grans, en temes que ens perjudiquen.

I per últim, estar en xarxa ens evita molta feina, ja que buscar documents, normativa o

redactar-los, de vegades només és qüestió de fer un whatsapp i en uns segons tenim les darreres versions del document X que busquem o que podem emprar com a model.

No ens podem quedar enrere. Les gerències estan molt ben coordinades.

Vols afegir res?

Bé, una cosa que em crida l'atenció és que ha costat molt trobar persones que s'engresquin a dedicar hores a treballar pel bé comú sense esperar cap reconeixement. Això ha passat amb totes les candidatures. I, per mi, això no és un bon símptoma. He vist en aquests anys molta exigència i de vegades males formes quan els companys ens truquen per entendre i saber que portem entre mans. Ara, quan hem convidat a aquestes persones a fer un pas al davant, ens han dit que no.

És una pena, perquè si volem que les coses millorin, si volem que les nostres situacions canviïn cap a millor, ens hem d'arromangar, ens hem d'implicar. O és que pensem que vindran des de les altures a fer-nos la feina?

A la nostra candidatura, trobareu un grapat de persones que creuen que un altre món és possible i s'han ofert per aportar el seu granet de sorra en la seva construcció. Estic molt orgullosa de totes elles i faré tot el possible per acompanyar-les en aquesta empresa.

Les crítiques dels que mai no es mullen i si ho fan, només és pel seu propi interès, cada dia m'entristeixen més. Jo intento, respirar a fons i després de la tristor estimar tothom, si no, seria molt difícil continuar endavant.

Sort per a tothom.